

Tjeneste i forrådshuset

»Alle Kirkens medlemmer hjælper hinanden, så ingen af os skal sulte.«

Christine Merrill
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Dominic kravlede ind i bilen og spændte sin sikkerhedssele. »Hvor skal vi hen?« spurgte han mor.

»Der er nogen, vi skal tjene,« sagde mor. »En familie har brug for hjælp til at skaffe mad.«

De kørte hen til en stor grå bygning. Dominic havde aldrig været der før.

»Hvad er det her for et sted?« spurgte han. »Jeg troede, vi skulle i butikken for at købe mad.«

Mor lukkede bildøren. »Det kaldes biskoppernes forrådshus. Det er lidt ligesom en købmand, men du behøver ikke at betale for maden her.«

Dominic gjorde store øjne. »Det er alt sammen gratis?«

»På en måde,« sagde mor. »Når vi faster, kan vi betale et fasteoffer, ligesom når vi betaler tiende. De penge hjælper med at købe den mad, der går til dette forrådshus. Så kan personer fra Kirken, der ikke har nok penge, bede biskoppen om hjælp og komme her for at få, hvad de har brug for. De steder, hvor der ikke findes et forrådshus, har biskoppen andre måder at hjælpe på.«

Dominic gik op til døren med mor. »Så den familie, vi skal hjælpe i dag, har ikke nok penge til at købe mad?«

»Ikke lige nu,« svarede mor. »Men det er derfor, vi hjælper! Alle Kirkens medlemmer hjælper

hinanden, så ingen af os skal sulte.«

Dominic nikkede. »Jeg er glad for, at de kan få mad.«

»Det er jeg også. Kom, lad os gå ind. Så viser jeg dig, hvordan det fungerer.«

Dominic og mor gik ind i forrådshuset. Indenfor var der rækker af hylder med forskellige varer på, ligesom i en butik.

Mor trak et stykke papir op af sin taske. »Det her kaldes en »madbestilling.« Det er en liste over de ting, familien har brug for. Vores biskop og præsidenten for Hjælpeforeningen arbejdede sammen for at hjælpe dem med at lave listen.«

»Du bruger også altid en liste, når du handler, mor!« sagde Dominic.

»Det er rigtigt! Vi sørger for at få alt det, der står på listen, så familien har det, de har brug for.«

Mor hentede en indkøbsvogn. Så hjalp en frivillig dem med at finde tingene på listen. Dominic skubbede vognen, mens mor lagde tingene ned i den.

»OK, så tror jeg, vi er færdige!« Mor kiggede på listen igen. »Lad os sikre os, at vi har det hele. Fik vi bananer?«

»Ja!« sagde Dominic.

»Brød?«

»Ja!«

Da de var færdige, hjalp den frivillige dem med at sætte maden i deres bil. Dominic vinkede farvel.

Hvad kan I gøre for at hjælpe folk i nød?

»Hvordan har du det?« spurgte mor, da de kørte hjem.

»Rigtig godt!« sagde Dominic. »Men også ... ikke så godt.«

Mor så overrasket ud. »Hvorfor har du det ikke godt?«

»Fordi det gjorde mig vildt sulten at se alt den mad. Kan vi spise frokost, når vi kommer hjem?«

Mor smilede. »Selvfølgelig! En, der arbejder så hårdt som dig, har også brug for mad.«

Dominic gengældte smilet. Det føltes godt indeni at have hjulpet nogen i dag. ●